૭૮૬

ગુઝરકા નતીજા ઔર સબરકા બદલા.

કીસ્સએ-શાહેરૂમ.

ઔર

કીસ્સએ હઝરતબીલાલ.

ઉર્દુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હર્ફુમે.

છપાનેવાલે
પીરઝાદાઝુહુર એહમદ ગુલામમોહંમદ
અનસારી.

બુકસેલર તીન દરવાજા—અહમદઆબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમેં મોતીલાલ ગણપતરામને છાપા
માનેકોર નાકા-અહમદઆબાદ.

જીલ્દ ૨૦૦૦ પેહલી બાર

સને ૧૯૨૫ ઈસ્વી. કિંમત ૦—૬—૦ સને ૧૩૪૩ હીજરી

દાસ્તાન અમીર હુમઝા--ઇસ કીતાબ કે નામ ઔર હકીકત સે કોઇ બે ખબર ન હોગા. યેહ શુજાઅત ઔર બહાદુરીકા નમુના હે ઇસ્લામીઓ શકે જીને જાગતે સીન ઇસ કિતાબમેં દેખ લીજીએ ફુરસતકે વક્ત પઢનેકે લીયે બે બહા ખજાના હય. ઉમર ઐયારકી ઐયારીયાં ઔર ઉનકે ફારસ પઢતે પઢતે પેટ ન દુખાદે તો કિંમત વાપીસ- અરસે દરાઝસે યે કિતાબ મિલતી નહી થી મગર ચુંકે મુસલમાન ભાઇયુંકી બ કસરતમાંગ હોનેસે હમને ઝર કસીર ખરચ કરકે યે કિતાબ ઉમદા ગ્લેઝ કાગઝ પર નિહાયત આબો તાબસે છપવાઇ હય ઔર જીલ્દભી બહોત ખુશનુમા બંધાઇ હય છપતેહી હાથુહાથ બીક રહી હે આપ ભી આજહી ફરમાશ ભેજ દીજીએ વરના ફીર દુસરે એડીશન કા ઇન્તે ઝાર કરના પડેગા કીંમત રૂ. ૨—૮—૦

કીસ્સા તોતા ઔર મેના—લીજીએ અરસે દરાઝસે આપકો જીસકા ઇન્તેઝાર થા વોહ અબ છપકર તૈયાર હય ઇસમે હઝરતે ઇ- શ્કકી કશીશ ઔર જાદુનિગાર ચાલાકીયા, પરસ્તાન ઔર દેવસ્તાનકે જીતે જાગતે સીન, જાદુ ઔર તિલસ્માતકે હેરત અંગેઝ વાકેઆત હુસ્નો ઇશ્ક કી કરશમેં સાઝીયા, વગયરા એક દીલ ચસ્પ પેરાએમેં લીખે ગએ હંય. ઔર જાબજા અયસે ફડકતે શએર અશઆર લિખે હંય કે પઢતેહી આપ મસ્ત ઔર બે ખુદ હો જાઇંગે કાગઝ બહોત ઉમદા ગ્લેઝ ઔર છપવાઇ એક આબદાર મોતીકે માનીન્દ હંય. જીલ્દભી ઉમદા ખુબસુરત હય ૧૭૬ સફેકી ઝખીમ કિતાબકી કીમત સીર્ફ રૂ. ૧—૮—૦

ગવહરજાન—યેહ એક ઉમદા ખુબસુરત ઇશ્કીયા નાવીલ હય જીસમેં યેહ સાબીત કરદીયા હય કે ખરાબ સોહબતકા નતીજા કીતના ખરાબ હોતા હય ઔર હાલી મવાલી મસ્કા લગાકર કીસ તરહા બરબાદ કરતે હંય ઉસકા આએબુબ દીખાવ ઇસ નાવીલમેં દીયા ગય. હય. ગવહરજાન નામકી રંડીકે ચરીતર ઔર ઉસકે અલબેલે ગાયન ઇસ કીતાબમેં લીખ્ખે હંય, અચ્છા ઔર ચટપટા નાવેલ હય. કીંમત સીરફ રૂ. ૦—૧૨—૦

હર કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા.

પીરઝાદા—ઝુહુરએહમદ ગુલામમોહંમદ—
અનસારી—બુકસેલર.
ઠેઠ તીન દરવાજા—અહમદઆબાદ.

કીસ્સએ–શાહેરમ.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખશીશ કરનેવાલા
મેહેરબાન.

448

હમ્દે-ખુદા જી.

હો કીસ્સે હમ્દ યારો ઊસ ખુદાકી,
કે જીસને અરશ ઔર કુરસી બીનાકી.
કિયા માટીકો યું કુદરતસે કાયમ,
રખાહૈ બે સીતું અફલાક દાયમ.
હવા—આબો—ગીલો—આતશાસે ઝાહીર,
કીયા તરતીબ દે અરબા અનાસીર.
ફીર ઉન ચારોંસે વો પુતલા બનાયા,
કે જીસમેં ભેદ કુદરતકા સમાયા.
ફીર ઉસ પુતલેકો વો બાતેં સુજાઇં,
ફીરશતોંનેભી જો હરગીઝ ન પાઇં.
હઝાઈ મરગયે ઇસ જુસ્તજુમેં,
ન પાયા ભેદ પર ઊસકા ફીક્રુમેં.
ઝમીંસે આસમાંતક ઉડકે જાવેં,
કુનાહ ઉસકે હકીકતકી ન પાવેં,
કહાંકા મૈં હું ઔર તું હૈ કહાંકા?
વહી માલીક હૈ મુલ્કે દો–જહાંકા.
શાહનશાહુંકો દેતા હે ગદાઈ,
ગદાકો મરહમત કરતા હૈ શાહી.
ખુદાકો યાદકર અય પુતલએ ખાક,
બનાયા તુજકો જીસને ઐસા ચાલાક.
બગૈરઅઝ–પર તુજે ઐસા ઊડાયા,
ફીરશતોંનેભી જો હરગીઝ ન પાયા.

નઅતે—રસુલુલ્લાહ સ.

નબીકે નામપર કુરબાન હો તુ,
દીલો જાંસે ફીદા કુરબાન હો તુ.
રખે હૈ દોસ્ત જીસકો અયઝદે પાક,
ઉસીકી શાનમેં આયા હે લૌલાક.
ઉસીકા હો બડા સબકો સહારા,
ન હોવે હશરમેં ઉસબીન ગુઝારા.
દરૂદ ઔર નઅતકા કર વીર્દ દાયમ,
જો ભાગે તુજસે કોસું દેવ ઝાલીમ.
નબીકે યાર સબ બેહતરસે બેહતર,
મોહબ્બત ઉનકી રખ તું દીલકે અંદર.
નબીકે યાર મકબુલે ખુદા હૈં,
ખુદાકી રહમતેં ઊનપર સદા હૈં.
જીનહોંને કુફ્ર સારા ઝેર કરકર,
દોહાઇ દીનકી ફેરી હે ઘરઘર.
નબીકી આલપર જીકો ફીદાકર,
સના ઔર મદહા નીત ઊનકી કીયાકર.
કરેગા ઊનકી ગર અય દીલ ગુલામી,
તેરે મકસદ બર આવેંગે તમામી.

શુરૂ—કીસ્સા—શાહે રૂમકા.

(બાદશાહકી તકબ્બુરી.)

ખુદીકે કામસે બંદો ડરો તુમ?
યે શાહે રૂમકા કીસ્સા સુનો તુમ?
અજબ ઊસ શાહકા યે તઝકરા હૈં,
ખુદીસે અપની કયાં કયા દુખ સહા હે.

ઊસે સુનકર જો હોવે મર્દે-આકીલ,
ખુદાકે ખૌફસે હોવે ન ગાફીલ.
એક એસાં થા મુલ્ક રૂએ ઝમીંપર,
ઝમાનેમેં ન કોઇ ઉસકા હમસર.
રહેથા દીનકા તાલીબ હમેંશા,
થા હક્ત અકલીમપર ગાલીબ હમેંશા.
રહેથા ઝાકીરો શાગીલ નીહાયત,
થા અપને ઓહદમે આદીલ નીહાયત.
કરેથા એક દીન બૈઠા તીલાવત,
અદા કરતા થા બા મઅની કીરાઅત.
જો દેખી ઉસને ઇસ આયતકી તફસીર,
હૈ જીસમેં ઇઝ્ઝતો-ઝીલ્લતકી તકરીર.
કલામે હકમેં જો આયા થકીં હૈ,
કુછ અપની અકલમેં આયા નહીં હૈ.
વહીં ઇબલીસને ઉસકો ભુલાયા,
ખયાલે બદ યેહ ઉસકે દીલમેં આયા.
સવારીમેં ચેહલ-લક મેરે નૌકર,
કે જીસ્સે ખૌફમેં હૈ હક્ત કીશવર.
મલીક સબ મુલ્ક ખુશકી ઓર તરીકે,
લીંખેં સબ મુજકો નામે આજીઝીકે.
હઝારૂં પલટનેં રખતાહું જંગી,
કે કાંપે જીસ્સે રૂસી ઔર ફીરંગી.
જંહાંમેં કોન હૈ મેરે મુકાબીલ ?
મુજે હૈં ચીન ઔર માચીન હાસીલ.
મેરી હૈબતસે કોહસ્તાન લરઝાં,
મેરી સાલતસે હૈંગે શેર તરસાં.
મૈં ઐસા હું અગર યે બાત ચાહું,
તો હક્ત અકલી મકો કબઝેમેં લાઊં.
હઝારૂંકો તો મૈં દેતા હું ઇઝ્ઝત,

મુજે વોહ કૌન હે જો દેવે ઝીલ્લત ?
હર એકકે દીલકા તો માલીક હે અલ્લાહ,
હુવા ઈસ બાતસે હક ઉસકે આગાહ.
બુરી લાગી સમજ ઉસકી ખુદાકો,
વોહ પોંહચા કૈસી ફીર અપની સઝાકો.
હે દાના ઔર બીના જાતે બારી,
જીસે ચાહે દે ઇજ્જત યા કે ખારી.
ખુદાકો હર જગેહ જાનો અયાં તુમ,
સુનો ઝીલ્લતકા અબ શાહકે બયાં તુમ.
જીલોમેં લેકે બારા લાખ અસવાર,
હુવા શાહ સૈરકો જંગલકે તયાર.
ગરઝ યક દશ્તમેં પોંહચી સવારી,
મલીકકો સૈર બીનથી બેકરારી.
મલીકને જો કયા ઘોડેકો આગુ,
તો દેખા વહાં ફીરે હે એક આહુ.
મલીકને ચાહા ઘોડેકો ઊડાઊં,
આર ઈસ આહુકો નેઝેસે ગીરાઊં.
મલીકને ચાહા મારે ઊસ હરનકો,
હરન ભાગા નીહાયત જલ્દરૂ હો.
મલીક પીછેથા ઔર આગે હરન થા,
વહાં કુદરતકા કુછ ઔરહી બરન થા.
હરન પોહંચા કીસી જંગલમેં બે લાગ,
મલીક બોલા કહાં જાવેગા તું ભાગ ?
તુજે નેઝેસે અબ મૈં મારતા હું,
વ યા શમશીર તુજપર ઝાડતા હું.
હુવા ઉસમેં હરન આંખોંસે ગાયબ,
રહા થક શાહકા ઘોડા અજાયબ !
મલીકકોભી અર્ક આયા યહાં તક,
હુએ તર કપડે થે તનમેં જહાંતક.

હુઈ મરઝી જો રબ્બુલ—આલમીંકી.
તનાબેં ખીંચ ગઈં ઊસ સર ઝમીંકી.
મલીકકો ચીનકે ખત્તેમેં લાકર,
ફીરશતોંને રખા જંગલમેં જાકર.
જો દેખા બાદશાહને ચાર -જાનીબ,
નઝર કુદરતકા ખેલ આયા અજાયબ !
મેરા લશકર કહાં ઔર મૈં કહાં હું !
ન દેખાથા યેહ જંગલ મૈં જહાં હું.
ખુદા મેરે તઈં કીસ જાપે લાયા,
જહાં આદમ ન હૈ આદમકા સાયા.
મલીક કરતાથા સો સો તરહસે ગાર.
નઝર આતાથા ઊસકો ઔરકા ઔર.
ઘટા ગમકી જો છાઈ હૈ જીબીંપર,
ગીરા ઘોડેસે ગશ ખાકર ઝમીંપર.
ઊસી ગશમેં કુછ ઐસી નીંદ આઇ,
રહી અપની ખબર ન સુધ પરાઇ.
દુશાલા તાનકર વો ઐસા સોયા,
ન ઊઠે ખાબસે તા હશર ગોયા.
સુનો ઝીલ્લતકી અબ શાહકે કહાની;
જીગર પથ્થરકા યહાં હોતા હૈ પાની.
કઝારા ચીનકી ઉસ સર ઝમીંપર,
કહીં કઝીક એક ફીરતાથા અકસર.
ફીરેથા લુટતા ખીલકતકો દીનરાત,
ન આતાથા વો શાહે ચીનકે હાત.
મુસાફીરકી સદા સુન સુનકે અખબાર.
વો શાહે ચીનથા નીત ઊસસે બેઝાર.
ફીરથે ઢુંઢતે ઊસકો તલાવે.
હરએક જાનીબકો અસવારૂં કે દહાવે.
હુવા ઊસરોઝ કયા કરના ખુદાકા,

જો અસવારોંને અરપે શાહ દેખા.
વહીં વો ગાલ જા સરપર ખડાથા,
જહાં વો બાદશાહ સોતા પડાથા.
જો દેખે કયા કે એક ઘોડા ખડા હૈ,
સવાર ઊસકા જો હૈ નીચે પડા હૈ.
ઔર એસા નીંદમેં વો બેખબર હૈ,
ન અપની કુછ ન ઘોડેકી ખબર હૈ.
કહા સબને કે અબ મત ગુલ મચાઓ,
વહી કઝ્ઝાક હૈ કાબુમેં લાઓ.
ઉસે ઊઠનેકી અબ ફુરસત ન દીજીએ,
યેહ સોતા હૈ ઇસે અબ બાંધ લીજીએ.
કમરસે તેગકો ઉસકી નીકાલો,
પડા નેઝા ઉધર ઉસકા ઉઠાલો.
ઔર ઉસકી બાંધો મુશકેં તેઝ હોકર,
મરા આર સોતા હોતા હૈ બરાબર.
હૂવા ગર નીંદસે ટુક યેહ ખબરદાર,
તો ભાગે ઉસ ઘડી સબકે તઇં માર.
હમારે હાથ ગર આવે યેહ બદનામ,
બહોતસા સીમો ઝર પાવેંગે ઇનઆમ.
પકડ જીતા ઇસે હમ લે ચલેંગે,
હૈ અગલબ સબકે તઇં ઓહદે મીલેંગે.
ઉતર ઘોડુંસે જીતનેથે સબ આએ,
ઔર ઉસ સોતેકે તઇં કાબુમેં લાએ.
દુશાલેસે જો બાંધે હાથ કસકર,
ચલે લે શેહરકો અપને વો હંસકર.
કહા સબને તુજે મુદતમેં પાયા,
યેહ મુલ્કે ચીન તુને ખુબ ખાયા.
રય્યત આર હો ઔર તુ હો મુરસંદ?
કરે ચારોં તરફકી રાહ તુ બંદ!
એક આલમ હાથકો અપને મલે હૈ.

તેરે ડરસે ન કોઈ રસ્તાચલે હૈ.
અબે હમ તેરે પીછે ભુલ આરામ,
ફીરે તુ જંગલુમેં કરતા બીસરામ.
તેરા યહ શૌરબા મશરીકસે મગરીબ,
વોહ ચાલાકી હુઈ કયું તેરી ગાઈબ?
તેરે ડરને ઝીગર રૂસતમકા ફાડા,
તુ કુત્તેકી તરહા જાવેગા મારા.
જવાહીર ઔર ઝરકા ઘોડેકા સાઝ,
હુઈ સેરી ન ઈસપર ઐ દગા બાઝ?
કહાંસે કીમતી ઘોડા યેહ પાયા?
હૈ શાહે રૂમકા શાયદ ચુરાયા.
હરએક નામો નીશાં પુછે થા હરચંદ,
તો આંખેં ઝેરથીં લબ શાહકે થે બંદ.
વો કેહતેથે યે હૈ ગુમરાહ ખુની,
હઝારૂં બસત્યાં કરદી હૈં સુની.
ગઝબ હૈ શાહોંકે ચડનેકે ઘોડે,
ફીરેં કઝ્ઝાક ઉનપર દોડે દોડે!
તું ચલકર રૂબરૂ શાહકે ખડા હો,
તેરી અબ દેખતો કૈસી સઝા હો.
બતા યારો અગર કઝ્ઝે ન કરયે,
ખુદાકે ખૌફસે હરવકત ડરયે.
કહાં કઝ્ઝાક—ચીં વોહ ઘુમવાલા,
ગયા પકડા મલીક વોહ રૂમવાલા!
સીપાહી કરકે ઉસકો તૌકો—ઝનઝીર,
લે આએ શાહકે આગે બ-તદબીર.
જો દેખા શાહને કઝ્ઝાક આયા,
બોહોત ઈનઆમ ઉન સબકો દીલાયા.
કહા સદ મરહબા ઝીતાહી લાએ,
હરએકને ખાસે ખાસે ઓહદે પાએ.
હુઈ શાહસે જો શહકી રૂબકારી,

કહા શાહને વોહ દેખ ઉસકી તૈયારી.
રખે કઝઝાક જબ લાખોંકા ઘોડા !
મુસાફીર રૂમતક ક્યા ઉસને છોડા ?
હૈ ઐસા કામ ઉસકે ચીનકે બીચ !
ન હો અસબાબ ઈતના ચીનકે બીચ.
વઝીરો દેખો તો ઘોડેકા ઝેવર,
જડા હૈ જીસમેં લાખોંકા જવાહીર.
કોઈ કેહતા યેહ ગારત હો ઈલાહી ?
જવાં મારા હૈ ઈસને મેરા ભાઈ.
ઈસી દીન એક બરાત ઈસને હૈ લુટી,
સવા–લખકીથી નોશાહકી અંગુઠી.
હઝારૂં નાલેશી આકર પુકારે,
ઈસીને બેખો જડ ખોદી હમારે.
ઈસીને ખોઈ હૈ મેરી તીજારત,
કીયા હૈ લુટ એક આલમકો ગારત.
ઈસીકે હાથસે હમકો નહીં ચૈન,
ઈસીકા દુખ હમેં રેહતા હૈ દીન રૈન.
કોઈ કેહતાથા કરકે આહો ઝારી,
ઈસીને મેરે સર તલવાર મારી.
કોઇ આગે ખડા શાહકે પુકારે,
ઈસીને હૈ મેરે કપડે ઉતારે.
ઝમીંદાર ઔર મુકદ્દમ કેહતે આવેં,
ખુદાકે વાસ્તે હમ દાદ પાવેં.
યેહ ડાલે મુલ્કમેં હૈ ઐસી ગરદી,
રય્યત શાહકી બરબાદ કરદી.
લુટે યેહ કારવાં જાકર વહાંસે,
ફીરે હૈ ચીનકા રસ્તા જહાંસે.
હરએક કેહતાથા શાહસે હાથ જોડે,
કે ઈસ કઝઝાકકો જીતા ન છોડે ?
હરએક ઝુલમ ઉસકેસે સર કુટતા હૈ,
હઝારોંકો અકેલા લુટતા હૈ.

સવારોંને કહીં ઉસકો ન પાયા,
યેહ સોતાથા કહીં જબ હાથ આયા.

હજારોં શખ્સ હાથ અપને મલેથા,
વો શહભી ઉસકી બાતોંસે જલેથા.

કહા જલ્લાદકો શહને બુલાલો,
ઔર ઉસકે પાંઊંકે કુંચે નીકાલો.

કલમ કર હાથ ફીર દોનું ઉડાઓ,
ઔર ઉસકી હસ્તીં બીની સબ કટાઓ.
ફીર ઉસકી લાશકો યહાંસે ખીચાકર,
કહીં ચોરાહેમેં દો ડાલ જાકર.

જો ઉસકો દેખકર હરએક ડરેગા,
ન કોઈ કામ ફીર ઐસા કરેગા.

બ હુકમે શાહ વહીં જલ્લાદ આયા,
ઔર આતેહી ઉસે કાબુમેં લાયા.

જુહીં જલ્લાદને કુંચે નીકાલીં,
વો ખુફયા ખીઝરને આકર ઉઠાલીં.

કટેં જબ ગોશો—બીની ઔર દો હાથ,
સબ આઝા ખીઝર અપને લેગએ સાથ.

કટા જબ શાહકા તો જીસ્મ સારા,
ખુદાકે ખોફસે પર દમ ન મારા,
ફીર ઉસ મજરૂહકો વહાંસે નીકાલા,
કીસી બાઝારકે કુંચેમેં ડાલા.

હજારૂં ઉસપે વહાં ગુઝરીથી ઈઝા,
ઔર ખલક ઉસકો કહેથી જાએ એજા.
કોઇ કેહતાથા કયું ભુલા ખુદા તું ?
જો બઠા હસ્તો—પા અપને કટા તુ ?

કોઇ કેહતાથા કયા તેનકા કટાના,
થા લાઝીમ તોપસે ઈસકો ઉડાના.

કોઇ કેહતાંથા આખા ધડ ઉડાકર,
થા ઉસકો મારના તીરોંસે જાકર.

કોઇ કેહતાથા શહકી અકલ ભુલી,

કે ઈસ કબ્જાકકો હેમીશી ખુશી.
કોઈ કેહતાથા ગઈ હૈ અકલ કીધર,
જો ઇસ કબ્જાકકા કાટા નહીં સર !
કોઇ કેહતાથા યેહ ઇસકી જવાની,
શાહનશાહોંકીસી સુરત નુરાની.
ફીરેથા ઘુમતા જંગલ વ બેશા,
લીયા કયા ઈસને કજ્જાકીકા પેશા.
કોઈ કેહતાથા જબ ફુટે હૈ કીસમત,
તો એસી તરહસે આતી હે શામત.
કોઇ કેહતાથા સારા મુલ્ક છાના,
ન પાયા ઉસકે રેહનેકા ઠીકાના.
જો ઇસ સોતેપે જા પોંહચા તલાવા,
વહીં છાતીપે ચડકર ઉસકો બાંધા.
નસીબ ઇસકા અગર ઇસકો જગાતા,
હજારોંકો અકેલા લુટ લાતા.
હરએક બકતાથા યેહ વાહી તબાહી,
ન જાનેથા કોઇ સીરરે ઇલાહી.
યેહ સુન સુન સબકી વો રોતાથા મજબુર,
ઝમીંતો સખ્ત હૈ ઔર આસમાં દુર.
કહેથા દીલમેં અબ કીધરકો જાઉં !
ઝમી ફટજાએ તો ઉસમેં સમાઉં.
બીછોના ખાકકા ઔર રૂમકા શાહ,
કરેસબ દસ્તો-પા અલ્લાહ અલ્લાહ.
લગી કટને વહાં જબ ઉસકી અવકાત,
કહું તુજસે મૈંય કયા હૈહાત—હૈહાત.
જવાહીરમેં જડે બંદે હૈં ઉનકે,
જીનોંહકે શાક યહાં બડે હૈં નંગે !
પુલાઓ કલયા જીનકે કુત્તે ખાવેં,
ઇનકો યહાં ભીકકે ટુકડે ન આવેં.

રહી ટોપી ન શાહકે સરપે પગડી,
ઝમી પર ગીર મુદ્દત નાક રગડી.
કહા એકરોઝ શાહને યા ઇલાહી ?
સઝા અપની સમજકી મેંને પાઈ.
જીસે ચાહે તુહી દેતા હૈ ઇઝઝત,
જીસે ચાહે તુહી દેતા હે ઝીલ્લત.
સવાર ઓર ફોજ મેરી અબ કહાં હૈ ?
તુ સચ્ચા હૈ યેહ સબ જુડા જહાં હૈ.
કીધર હે શાહ કીધર હૈ કીશવરે રૂમ ?
કહાં ખાદીમ પડા હૈ ઔર મખદુમ.
ખુદાયા દેખલી કુદરત યેહ તેરી,
ખતા અબ મુઆફ કરદે તુ યેહ મેરી ?
જો ચાહે કર તહારૂકે જાનકે સાથ,
ઉઠાના પર મુજે "ઇમાનકે" સાથ.
નઝર કર રહમકી અપની તુ મુજપર,
ન હોગી ફીર ખતા યેહ બારે દીગર.
ખુદાકો ઇજઝ જબ ઉસકા ખુશ આયા,
તમાશા કયાહી ફીર ઉસકો દીખાયા !
હુવા એકરોઝ યેહ કરના ખુદાકા,
વોહ શાહે ચીન જો મેહલુંસે નીકલા.
કહા શાહને વઝીરોંકો બુલાકર,
મેરી નાખ્વાંદહ રેહજાતીહૈ દુખતર.
જો લીખના ઔર પડના કુછ ન આવે,
હમારે નામકો બટ્ટા લગાવે.
સભી શાહઝાદયાં કામીલસે કામીલ,
મગર એક યેહ રહી જાતી હૈ જાહીલ.
સબકકો આફમી કાબીલસા આવે,
ઊસે કુરઆન ફીર આકર પડહાવે.
ખુદા જાને હૈ કયા તકદીર ઉસકી,
કરો તુમ શામતક તદબીર ઉસકી.
વઝીરોંને કરી તદબીર દીલમેં,

પઠા રેહતા જો હૈ કઝઝાક ગીલમેં.
હૈ ઉસકા શેહરમેં શોહરા નીહાયત,
ઉસે હર ઇલ્મકા બેહરા નીહાયત.
અગર ઉસ ખાકસે વો ઉઠકે આવે,
તો ખાતીરખાહ લડકીકો પઢાવે.
સભોંને હમદીગર યેહ બાત બુઝી,
કહા સબનેકે યેહતો ખુબ સુઝી.
મગર શાહકી ભીતો મરઝી ટટોલો,
તબ ઉસ કઝઝાકકા અહવાલ બોલ.
વઝીરોંને કહા શાહે ઝમાંકો,
કરેં હમ અરઝ પર જીકી અમાંહો.
જો વોહ કઝઝાક હૈ હાફીઝ કુરઆંકા,
આર આલીમ હૈ હરએક ઇલ્મે નીહાંકા.
હૈ સારા ઇલ્મ ઉસકે આગે પાની,
નહીં હ ચીનમેં કોઇ ઉસકા સાની.
વો જો કઝઝાકીકા પેશા લીયાથા,
ખુદા જાનેકે ઇસમેં ભેદ કૃયા થા.
ન વોહ દુશમન સમજતા હૈ ન કોઇ દોસ્ત,
પડા હર વકત કહેતા હૈ હમાઓસ્ત.
મુસલમાનાં કરતે હેં તઅઝીમ ઉસકી,
નીહાયત ખુબ હૈ તકરીમ ઉસકી.
યેહ સુનકર શાહ ફરમાને લગા યું,
તો અબ આનેમેં ઉસકે દેર હૈ કયું ?
બહુકમે શાહ વહીં બાતોંહી બતોં,
ઉઠા લાએ ઉસે હાથોંહી હાથોં.
મકાં રેહનેકો એક ખાસા બનાયા,
ઔર ઉસ શાહઝાદીકો પઢને બીઠાથા.
કહા શાહને ઇસે કુરઆં પઢાઓ,
શુરૂ ઔર ઇલ્મકા મીં મબઆદ લાઓ.
કે જોહર-ઇલ્મ હર ઇન્સાનકા હૈ,
યેહ કુરઆં જડ દરખ્ત ઈમાનકા હૈ.

ગરજ સબ કાયેદા ઉસકો સીખાકર,
વહીં અલીફકી સુરત પડાકર.
સબક કુરઆનકા જમ્બૂઅરસાહે—ગરરાહે,
દીયા ફીર ચંદ મુદ્દત રોઝ મરરાહે.
સબક એકરોઝ ઉસ આયતકા આયા,—
જહાં ઈબ્લીસને ઉસકો ભુલાયા.
સમજકર ખયાલ યેહ દીલમેં જો લાયા,
ઇસી આયતને હસ્તો—પા કટાયા.
સમાં જો યાદ આયા ઉસ ખુદીકા,
હુકમ પર અપને લબ ખોલા હંસીકા.
ઇસીકા મૈં સબક ઈસકો પડાઉં,
ગુનાહમેં ઊસકે ફીર પકડા ન જાઉં ?
સમજ દીલમેં જો યેહ આતી રહેગી,
તો અબકે જાનભી જાતી રહેગી.
નઝર જો શાહઝાદીને ઊઠાઈ,
હંસી ઉસતાદકી વોહ દેખ પાઈ.
કીનારા કરકે ઉસતાદી અદબસે,
ચડાકર ભઊંલગી કેહને ગઝબસે.
યેહ બે મુજબ બતા કૈસી હંસી હૈ ?
બદી કયા કુછ તેરે દીલમેં બસી હૈ ?
નીહાયત દીલ રખે બેબાક અપના,
કરાવેગા જીગર તુ ચાક અપના.
હંસીકા યેહ સબબ જલદી બતાતુ ?
નહીં કોઈ દમમેં અબ મારા ગયા તુ.
મલીક કરને લગા દીલમે જો અબ ગૌર,
યહાંતો હોગયા કુછ ઓરકા ઔર.
હંસીકા ગર સબબ ખોલા ન ઉસપર,
તો મૈં મારા ગયા જીસે મુકરરર.
કહા જબ હાલ યેહ સબ શાહને અપના;

કહા સબ સરગુજશત અહવાલ અપના.
મલીક હું રૂમકા યેહ નામ મેરા,
બીગાડા હૈ ખુદીને કામ મેરા.
નતો મૈં ચોર હું ન રાહઝન હું,
ખુદીસે અપની મૈં યું બે વતન હું.
નીહાયત મુનફઅલ હો—હોકે મજબુર,
કીયા સબ ઈર્સુતો ઝીલ્લતકા મજકુર.
તેરા કુરઆનકા જો યેહ સબક હૈ,
ઇસીકે ભેદમેં યેહ સીના શક હૈ.
ઈસી આયતને મેરા બોજ ખોયા,
મેરી ફહમીદને મુજકો ડુબોયા.
ઇસી આયતને રૂમ હમસે છુડાયા,
ઔર જંગલ ચીનકા હમકો દીખાયા.
ઇસી આયતસે હમ રહેઝન કહાએ,
ઈસી આયતને દસ્તો—પા કટાએ.
હુઈ અબ ઝીંદગી કોઇ દમમેં આખીર,
કીસીપર ભેદ તુ મત કીજો ઝાહીર ?
મુજે હંસનેકી યહાંથી કૌન શાદી,
હંસીકા યેહ સબબ હૈ શાહઝાદી.
કહા અહવાલ અપના તુજસે સારા,
નહો યેહ ભેદ મેરા આશકારા.
યેહ સુનકર શાહઝાદીકે ગએ હોશ !
ખુદાકે ખૌફકા દીલમેં ઉઠા જોશ.
કીતાબેં છોડકર મેહલુંમેં આઈ.
ઔર રોરો ઉસને એક નદી બહાઇ.
નીહાયત ગમસે કુછ હો હોકે મુઝતર,
ગીરી બેહોશ જાકર એક પલંગપર.
ન ખાના ખાએ ન પાની પીએ વોહ,
જીગરકા ખુન પી—પી કર જીએ વોહ.

વહાં જો ચીનકી શાહઝાદયાં થીં,
સબ ઊસકે ગમમેં રોરો નીમજાં થીં.
ઔર સારી દાઇયાં સહદા કનીઝક,
ખડી રોતીથીં હરએક મુંહકો તક–તક.
પડા મેહલ્લું કે અંદર શોરો–ગોગા,
અભી લહઝેમેં ઇસકો હોગયા ક્યા!
કોઈ કેહતી ન ગરમી હૈ ન સરદી,
ફીરી જાતી હૈ કયું ચેહરેપે ઝરદી!
કોઇ કેહને લગી તઅવીઝ લાઓ,
ઔર ઇસકી ફાલ લેજાકર ખુલાઓ.
કોઈ કેહતી કે હૈ આસેબકા ઝોર,
કોઇ કેહતી કે યેહ કૈસા મચાશોર!
કોઇ કેહતી પડહાતા હૈ જો ઈસકો,
યેહ સુરત દેખકર ઊસકી ડરી હો?
કોઇ કેહતી હમારી જાન વારી.
કહીં શાહઝાદી અચ્છી હો હમારી?
હર એકને તો કરી તદબીરહી કુછ,
વલે હરગીઝ ન પાઈ બેહતરી કુછ.
કહા માને પ્યારી મુંહસે બોલો?
ઔર દીલકા ભેદ અપના મુજસે ખોલો?
તુજે આંખોસે દેખાહો કીસુને,
નીકલાઉં અભીમેં ઉસકી આંખે.
કીસીને કુછ કહા હોવે ઝબાંસે,
ઝબાં ઉસકી નીકલવાઊં દહાંસે.
કીસીને તુજપે ગર ડાલાહો અફસું,
ખીંચાકર ખાલ ઉસકી ભુસ ભરાઊં.
તેરા બદખાહ કોઇ સુન જો પાઉં,
બદનકે ઊસકે મેં તસમેં ખીંચાઉં.
કહીં ગીબતકી જો પાઊં ખબર મેં,

છીદાઊં ઊસકા તીરાંસે જીગર મેં.
કલી હૈ તુ મેરે ઘરકે ચમનકી,
તુ બેટી બાત કેહ અપનેહી મનકી ?
જો દેખે શાહઝાદી મુંહ ઊઠાકર,
નીપટ અહવાલ ઉસ માંકા હે મુઝતર.
કહા ઊસને કે હૈ એક અરઝ મેરી,
કરૂં ઝાહેર જો મરઝી પાઊં તેરી ?
કહા માંને કે બેટી શૌકસે કેહ,
ન કર ખતરાહ કીસીકા ઝોકસે કેહ ?
હમારા ઔર તેરા માલીક ખુદા હૈ,
સભી કેહ જોકે તેરા મુદઆ હૈ.
કહા ઉસને કે યેહ મં કૌલ પાઊં,
કહેકો મૈં તેરે હરગીઝ ન ટાલું.
કહા માંને દીયા જીસને હશમ હે,
ઊસીકી જાહો—અઝમતકી કસમ હૈ.
લગે ગર સીનેમેં તીરૂં કે ભાલે,
કહેકો હમ તેરે હરગીઝ ન ટાલેં.
મુંહ અપના કાનસે માંકે લગાકર,
વોહ સર તકયેસે જબ બોલી ઊઠાકર.
જો જીતી ચાહો તુમ યેહ શાહઝાદી,
ઈસી કઊંકસે હો મેરી શાદી ?
નીકાહ કરદો મેરા બુલવાકે કાઝી,
મં રાઝી હું ખુદાહો મુજસે રાઝી.
નહો ગરબાત કહી જો મૈંને અપની,
અભી ઈસ જાનકો ખોદુંગી અપની.
યેહ સુનતે ઉસકી માંકે ઉડગએ હોશ,
લગી કેહને અરે ખામોશ—ખામોશ !
અભી યેહ બાત ઉડતી હે જહાંમેં,
નહીં હુઈ હે હમારે ખાનદાંમેં.

તેરી યેહ બાત જો કોઈ સુનેગા,
જો દુશ્મન હોગા વોહભી સર ધુનેગા.
અજબ ઇસબાતપર બેટી હટી હૈ,
જહાંકે શાહુંકી યેહ નક કટી હૈ.
યેહ કીસને મત તુજે દી હૈ પ્યારી.
જહાંમેં આબરૂ મત લે હમારી ?
કહેગી ખલ્ક શાહઝાદી હૈ કૈસી,
ફીરે હૈ રીઝતી ચોરોંપે એસી !
મુકરરર હોગઈ અબ તુ દીવાની,
હુઈ કૈદ અબ તેરી હમકો કરાની.
અબ હોગા ઝરગરોંકો હુકમ લાચાર,
કરો ઝંજીર—ઝર જલદીસે તૈયાર.
જો તેરા બાપ સુન પાવેગા યેહ બાત,
તો કીતને ખુન હોજાવેંગે હૈહાત.
અગર ઈસ બાતમેં મારી ગઈ તુ,
તો જીતા શાહે કબ છોડેગા હમકુ ?
દીવાની ઇસ કદર પ્યારી નહો તુ,
ખુદાકે વાસ્તે યેહ ખયાલ ખો તુ ?
કહા તબ શાહઝાદીને યેહ જલકર,
ઔર અપને દોનું હાથ હાથોંસે મલકર.
વઝીર ઔર શાહ સબ દાના પડે હૈં.
સબોંકી અકલપર પરદે પડે હૈં.
જીસે કબઝાક કેહતે હૈં કહાં હૈ ?
યેહ મુલ્કે રૂમકા શાહે—જહાં હૈ.
કહાંસે કરકે યેહ તહકીક લાઓ,
જો ઇસકે દસ્તો પા સબને કટાઓ.
યેહ મુલ્કે રૂમકા હૈગા શહેનશાહ,
રખે ચાલીસ લક અસવાર હેમરાહ.
ઔર ઈતિની પલટનેં ફોજ ઔર પ્યાદા,

કે હે જીનકા શુમાર હદસે ઝીયાદા.
અદુ મીસલે હબાબ અબ ગરકે ખું હે,
જહાંકા શેર ઊસ્સે સરનીગું હે.
કલામુલ્લાહમેં ચેહ લાયાથા તકરાર,
કીયાથા ઈઅઝતો-ઝીલ્લતકા ઈનકાર.
ગુનાહમેં ઊસકે ચેહ પકડા ગયા હે,
ખુદીસે ઝવાર ચેહ યહાંતક હુવા હે.
કહા અહવાલ સબ અવ્વલસે આખીર,
કીયા સબ રૂબરૂ ઉસ માંકે ઝાહીર.
યે સુનકર ઊસકી માં બોલી ઈલાહી,
ખબર બેટીકો ચેહ કીસને સુનાઈ ?
કે જીસ્કે સુનતેહી મેરે ગએ હોશ !
કીયા જા શાહશે હોતા હે રૂ પોશ ?
થા કજફહમીકા તેરે એકતો રોગ,
ઉઠાયા ઔર કયા અબ સોગમેં સોગ ?
વહાંસે દોડકર શાહકો ખબર દી,
કે તુજકો કુછ ખબર હે અપને ઘરકી ?
વોહ જો કઝઝાક બેટીકો પડહાવે,
મલીક હે રૂમકા સુનનેમેં આવે.
હે ઉસકા માજરા કીસ્સા-કહાની,
તેરી બેટીને પાઈ હે નીશાની.
લીયા હે ભેદ ઊસકા ઊસને યકયક,
મલીક હે રૂમકા બૂ શુબ્હા-બેશક.
ચેહ શક લાયાથા કુછ હકકી રઝામેં,
બલામેં હે ફંસા ઊસકી સઝામેં.
ખતા કૈસી હુઈ ઉસકે અદબમેં ?
ન આજાવેં કહીં હમ સબ ગઝબમેં.
ગઈ હૈ યું બીગડ તકદીર ઊસકી,
કરો જલદીસે કુછ તદબીર ઉસકી.

સુની જબ શાહને ઊસકી હીકાયત,
લગા ઝાનુકે ઊપર મારને હાત.
નીહાયત ગુસ્સેસે ઘબરા ગયા વોહ,
તઅજ્જુબ ઔર હેરતમેં રહા વોહ.
નીકલ મેહલુંસે વોહ દરબાર આયા,
વઝીરૂં ઔર અમીરોંકો બુલાયા.
શાહનશાહે રૂમકી તસવીર લાઓ,
ઔર ઊસ કઝઝાકસે જાકર મીલાઓ ?
અગર હમશકલ ઊસ કઝઝાક કીહો,
તો જલ્દી આનકર મુજકો ખબર દો ?
બોહોત તશવીશમેં શાહકો જો પાયા,
વઝીરોંકાભી દીલ હેરતમેં આયા.
લગે કેહને ખુદાયા ખેર કીજે,
શીતાબી ઊસકા ચલકે ભેદ લીજે.
જભી તસવીર ઊસ શાહકી મંગાઈ,
હુવા વહાં ખીઝરકો હુકમે ઈલાહી.
કટે આઝા શીતાબીસે વોહ લાએ,
જહાંકેથે વહાં લાકર મીલાએ.
મુકાબીલ શાહકે જબ તસવીર આઈ,
મુવાફીક હુબહુ હમ શકલ પાઈ.
કહા સબને બડી વોહ બારગાહ હૈ,
મુકર્રર રૂમકા યેહ બાદશાહ હૈ.
સબ આઝા જોકેથે તનકે મીલાએ,
વહી આઝા જમે સબ તનમેં પાએ.
હરએકકે ફીરગઈ ચેહરેપે ઝરદી,
સબોંને દૌડકર શાહકો ખબર દી.
નહીં તસવીરમેં હૈ બાલકા ફરક,
હુવા સુનકર અરકમેં શાહ સબ ગરક.
કહા ફીર શાહને હંસકર હમને જાના,

હુવા બરગશતા અબ હમસે ઝમાના.
યે બૈઠા રૂમસે હૈ ચીન આયા,
હમેં કઝ્ઝાકકા ધોકા બતાયા.
કહાં હૈ રૂમ કીધર ચીન–મા ચીન!
કહાં હૈ ચેહ હમારી સલતનતે ચીન!
મલીક કુછ હેગા યા હેગા તીલીસ્માત,
કોઈ જા દેખો તો ઊસકી કરામત?
હુવા જો આજ અયસા હો કહોં કબ?
કટે આઝા બદનકે જમ ગએ સબ!
મુકર્રર રૂમકી અબ ફોજ આવે,
ઓર આ વોહ ચીનમેં ક્યા ગુલ મચાવે?
બડી હૈ રૂમ વાલોંકી લડાઇ,
હમારી હુરમત અબ રખે ઇલાહી?
વઝીર ઊમરાઓ દાના જમઆ કરકર,
સલાહેં મશાવરત હોતીથીં ઘરઘર.
સમા જબ દેખકર હૈરતમેં આએ!
નીહાયત ઇજ્ઝ સબ દર પેશ લાએ.
કીસીકો ફીર ન કુછ તકરીર સુઝી,
સભોંકો જબ યહી તદબીર સુઝી.
વઝીર ઔર શાહ ઔર ઊમરાઓ ચીનકે,
હુએ કુરબાન જા ઉસ અહલે દીનકે.
લગે કેહનેકે હમ સબ હૈં ગુનાહેગાર,
હમારા સર હૈ ઔર હાઝીર હૈ તલવાર?
મલીક જબ રૂમકા કેહને લગા યું,
ઉઝર ઔર ઇજ્ઝ અબ કરતેહોતુમક્યું?
મૈં શક લાયાથા કુછ હકકી રઝામેં,
બલામેં હું ફૂંસા ઊસકી સઝામેં.
રખું લાખું જો હું અસવાર–પ્યાદા,
અકેલા ચીનપર કરતા ઇરાદા.

ખુદાકી કીસી કુછ એયસી ખતા હૈ
જો ગુઝરા મુજ ઉપર યેહ માજરા હૈ.
નહીં ઇસ બેહદસે તુમ કોઇ આગાહ,
ઇસી લાયકથા મૈં વલ્લાહ—બીલ્લાહ.
થા મૈં ઝીલ્લતકે લાયક હક યહી હૈ,
નીહાયત મુજસે બે અદબી હુઈ હૈ.
મીલે ખુશ હોકે દોનું શાહ બાહમ,
તઅજ્જુબમેં રહા એક સારા આલમ!
ઘડી વોહ ટલ ગઇ ઉસકી જો થી સખ્ત,
હુવા મૌજુદ આકર તાજ ઔર સખ્ત.
હુવા એક દમમેં વોહ ફૂઝલે ઇલાહી,
લગા ફીરને વોહ છતરે બાદશાહી.
વઝીર ઉંમરાઓ સબ જીતનેથે હાઝીર,
હુએ અરકાન વોહ સબ શાહકે હાઝીર.
હુઇ રહેમત ખુદાકી ઉનપે નાઝીલ,
હુવા ફીર બારગાહમેં શહકે દાખીલ.
લગે હરતરફ બજને શાદયાને,
લુટાએ શાહને ખુશહો ખઝાને.
લગી ફીર હોને તોપુંકી સલામી.
લગા કરને સભી લશકર ગુલામી.
વહીં બોજુંને આ શાહકો ખબર દી,
કે દુખતર ચીનકે શાહને, નઝર દી.
યે સુનકર હોગએ શાહ દીલમેં રાઝી.
વોહ અગલે કરદીએ સબ શીકવે માઝી.
હુઈ શાદીકી ઉનકે ઇસકદર ધુમ,
પડા ગુલ ચીનમેં લે શામ તા રૂમ.
રખીથી જો ઇરાદા શાહઝાદી,
ઉન્હીં ધુમોંસે કરદી ઉસકી શાદી.
હુવા દુલા વોહ રોહ અજદર ગીરહબંદ,

રહે મુદ્દત તલક મુલ્કોંમે મુરસ્સ્દ.
મલીકને બાદહુ એકચંદ મુદ્દત,
તલબકી ચીનકે શહસેજો રૂખસત.
કે મેરે ચીનતો મૈંને બોહોત કી,
ખબર લું જાકે અપની સલતનતકી.
મૈં બારા બરસસે ઇસ ચીનમેં હું,
અબ અપના મુલ્કભી તો જાકે દુખું ?
કહા જબ ચીનકે શાહને કે હઝરત.
હમારી ઔર તુમારી એક હુરમત.
ઇરાદા રૂમકા અબ મતકરો તુમ,
યહાંભી ઔર વહાં માલીક રહો તુમ.
બોહોત તકરાર જબ દરમીયાન આઈ,
મગર કુછ શાહકી મરઝી ન પાઈ.
હુઈ જબ મશવીરત એસીહી ગેહરી,
ગરઝ આખીરકે તઇં રૂખસતભી ઠેરી.
બુલા આખેરકો ચંદી લાખ અસવાર,
કીએ હમરાહકો ઉસ શહકે તૈયાર.
હઝારે પલ્ટનમેં જંગી બુલાઈ,
સબહમ રાહીકો ખુશ હોકરકે આઇ.
ભરે છકડે બોહોતસે સીમો–ઝરકે,
ઝમુરૂદો—લાલો—યાકુતો—ગોહરકે.
શુતર તોહકું કે સદહા કરકે પુરબાર.
કીએ હમરાહીકો ઉસ શહકે તય્યાર.
મલીક જબ રૂમકા બોલા કે અયશાહ,
મુજે દરકાર કુછ નઇં અપને હમરાહ.
ફકત ઘોડા મેરા મુજકો મંગાદો
ઝરહા–નેઝા ઔર મેરી તેગ લાદો.
ઉસી ઘોડેપે મૈં કુલ્ફન ચડહાઉં,
ખુદાકે ફઝલસે મૈં પોહંચ જાઉં.

વોહ ઘોડા શાહને આખર અંગાકર,
દીયા નેઆ વહીં શમશીર લાકર.
બપુશ્તે અસ્પ જબ વોહ શાહ આયા,
ઔર અપને પીછે દુલહન કો બીઠાયા.
જુદાઇ દેખી જબ શાહે ઝમાંકી,
લગી રોને સભી ખીલકત વહાંકી.
જુદા વોહ બાપસે બેટીકા હોના,
ન આવે કીસતરેહ રોનાહી—રોના.
હઝારોંકે તઇ રોતેહી છોડા,
મલીકને કરદીયા જબ તેઝ ઘોડા.
ફીરશતોંકો હુવા યે હુકમ નાઝીલ,
કે મુલ્કે રૂમમેં હો જલ્દ દાખીલ.
કે મુલ્કે રૂમકી ઔર મુલ્કે ચીં કી,
તનાબેં ખેંચલો ઉસ સર ઝમીં કી,
વહાંસે શાહ ઉસ મૈદાનમેં આયા,
હરનૂપર થા જહાં ઘોડા ઉઠાયા.
જો દેખે વોહી લશકર હેઆ મેરા,
સવારૂંને હરન હૈ એક ઘેરા.
દુશાલા શાહઝાદીકો ઉઢાકર,
છીપાયા ફીલ અમારીમેં જાકર.
વહાંસે શાહને ઘોડા ઉઠાયા,
હરનકો માર તીરોંસે ગીરાયા.
ખડેથે ઇનતઝારીમેં જો આકર,
લગે સબ અરઝ કરને સર ઝુકાકર.
યેહ જંગલ હરતરફ હમ ઢુંઢ આએ,
હરન દેખા ન હઝરત આપ આએ.
હરન યે આપને કહાંસે હૈ ઘેરા ?
યહાં હમનેભી ઇસકો ખુબ હેરા.
નીહાયત આપને મેહનત ઉઠાઈ,

હરન યે થક રહા તબ માંરખાઈ.
ગએથે સૈદકે પીછે ખુદાવંદ,
હેં સબકે દાના ઔર પાનીસે સુંહબંદ,
સવારોંને ભી કુછ ખાના ન ખાયા,
ન ઘોડુંકો અભી પાની પીલાયા.
કરીબ અબ હો—પેહરકા વકત આયા,
સુબોહસે આપને ખાના ન ખાયા.
નીહાયત ઈસસે અંદેશોમેં હેં હમ,
યે ખાને ગરમ સબ દેખોતો હેં દમ !
કબાબ ઔર ખુવાન ખાનેકે ગરમ હેં,
નીહાયત મુનતઝીર હઝરત કે હમ હેં.
કયા ફીર અરઝ સું ઉસ ફૌજને કુલ,
અય હઝરત કીજીએ ખાના તનાવલ ?
સમાં યે દેખ હૈયરતમેં રહા શાહ !
કેહા કુદરત તેરી અલ્લાહ અલ્લાહ !
પઢી જબ મેહનતો—ઝીલ્લતકી શીદ્દત,
મુજે બારા—બરસકી ગુજરી મુદ્દત.
રહા મૈં ચીનમેં બારા બરસ તક,
મુજે યહાં ઢુંઢતે ફીરતે હેં અબતક.
મૈં બારા બરસતક ખેંચી તબાહી,
યહાં ઉતરે ન ઘોડેસે સીપાહી !
હુએ બારા બરસ ઓર કઈ મહીને,
યહાં ઘોડુંકે નહિં સુખે પસીને.
હુવા ઝખમોંકા મુજપર કયાહીજંજાલ,
રહા ફીર બઅદ શાદીકે કઈ સાલ.
ન થા તનપર મેરે જુઝ ઉસતખ્વાં પોસ્ત,
જહાં કોઈ યારથા બાકી ન કોઈ દોસ્ત;
વહાં એક ઉમર મેં ભુકી ગમાઈ,
કીસીને યહાં અભી રોટી ન ખાઈ !

કે બાશ અસ્સ [illegible] જાસે હીલા નહીં,
ચહા-દાપેર્હર દીન અબલક ઠલા નહીં !
જો દેખી શાહને કુદરતે ખુદાકી,
ગઇ ખુલ આંખ ઉસ અહલે ખુદાકી,
સભી અતવાર વો ભુલા ખુદીકે,
રખે તા–ઝીસ્ત શેવે આજઝીકે,
ખુદાકે ખોફસે હરવક્ત ડરતા,
રહા જબતક વો જીતાતૌબા કરતા,
ગુઝશતાસે જબ આગાહ હોગયા વોહ,
જહાંકી તર્ઝસે સુન હોગયા વોહ;
કહાં રહઝન કહાં ઉસ શાહકી ઝાત,
દીખાયા હકને કુદરતકા તીલીસ્માત.

તકબ્બુર ઔર ખુદીકે બયાનમેં.

ખુદીસે જો કોઇ ભુલે ખુદાકો,
યુંહી પોહંચે વો ફીર અપની સઝાકો.
ખુદીસે નુહકા તુફાન આયા,
ખુદાને ઉસકી ઉમ્મતકો ડુબાયા.
ખુદીસે નાકએ સાલેહકો મારા,
તો ગારત કરદીયા વો કૌમ સારા.
ખુદી દીલમેં સમુદ ઔર આદ લાએ.
હુએ ગારત નીશાં ઉનકે ન પાએ.
ખુદીસે કીથી બદફેલીકી આદત,
કીયા સબ લુતકી ઉમ્મતકો ગારત.
ખુદીકા જો હુવા ઇબલીસકો ઝોક,
ગલેમેં ઉસકે લાઅનતકા પડા તાક.
ખુદીકી ડાલી જબ શદ્દાદને ધુમ,

રહા ઉસ બાગસે કાફીર વો મહરૂમ.
ખુદી દીલમેં યે જબ નીમરૂદ લાયા,
યુંહી પીસ્સુકોં મગ્ઝ ઉસકા ખીલાયા.
ખુદીસે નીલમેં ફીર ઓન ડુબા,
ખુદીસે શેદ હુવા બેહસ્ત આર પા.
ખુદીસે હુકમ કારૂનને ન માના,
હુવા વોહ ગરક ઔર સરપર ખઝાના.
ખુદીસે જો ફીરે કુરેશ નામી,
હુએ દાખીલ જહેન્નમમેં તમામી.
ખુદી મત કીજયો કોઇ ખુદાસે,
મેરી યે અરઝ હે શાહો—ગદાસે ?
કહા સાહબકા જો બંદા ન માને,
વો અપની બેહતરી હરગીઝ ન માને.
ચલે મરઝીમેં જો બંદા ન મીયાંકી,
ઉસે દૌલત મીલે દોનું—જહાંકી.
કરો તુમ કેહના સબ યારો ઉસીકા,
ખુદા બીન યહાં નહીં કોઇ કીસીકા,
કીસીસે હાલ અપના મત કહો તુમ,
ખુદાકી યાદમેં મશગુલ હો તુમ.

તમામ
શુદ.

આતમા.

અલહ્મ્દો લીલ્લાહ–બ ફઝલ્હુતઆલા, કીસ્સા શાહ રૂમકા તમામ હુવા, ગોયા હરખાસો–આમકો નસીહતકા આલામ હુવા. તોબા–તૌબા, અસતગફીરૂલ્લાહ, ખુદી યાને તકબ્બુરી કયા બુરી બલા હે ? જીસકા સીલ સીલા ખાસ શૈતાનસે મીલા હે બેશક શેતાન મરદુદને ખુદીકે સબબસે, ફકત આદમ અલેહીસ્સલાતો–સલામકો મહઝ ખાકી સમજકર હુકમે ખુદાસે ઈનકાર કીયા, ખુદકો આતશી જાન ઉસ્પુતલે–ખાકકો સીજદા નહીં કરનેમેં "દાયમુલ્નાર" હુવા.

શેઅર.

તકબ્બુર અઝાઝીલરા ખ્વાર કર્દ,
બ–ઝીંદાને–લઅનત ગીરફતાર કર્દ.

યાને "તકબ્બુર" કરનેસે (આદમ અ. કો સીજદા ન કયા) અઝાઝીલ જેસા મુકરરબ ફીરશતા, જો તમામ ફીરશતુંકા ઉસતાદ ઔર સબક દેનેવાલા, ફકત આદમ અ. કો સીજદા ન કયા, ઈસ ખયાલસે કે મેં આતશી ઔર યે ખાકી ? અલ્લાહ તઆલાને ઉસકો અપની દરગાહસે મરદુદ કરકે લાઅનતકા સઝાવાર કીયા અય ભાઈ મુસલમાનોં ! ખુદાકે વાસ્તે અપને દીલમેં ગુરૂર ઔર ખુદીકો જગેહ મત દો ?

કરો તુમ કેહના સબ યારો ઉસીકા,
ખુદા બીન યહાં નહીં કોઈ કીસીકા.
કીસીસે હાલ અપના મત કેહો તુમ,
ખુદાકી યાદમેં મશગુલ હો તુમ.

તમામ શુદ.

અગર મુસલમાનીકા દઅવા કરતે હો, ઔર કુરઆન કો કલામે ઈલાહી સમજતે હોતો ઉસકે લીએપર અમલ કરો ! દેખો કુરઆનમેં અલ્લાહ–જલ્લશાનહુ કયા ફરમાતા હે ? યાને "જીસકે દીલમેં એક રત્તી બરાબર તકબ્બુર હોગા, વો હરગીઝ જન્નતમેં દાખીલ ન

હોગા.” ઔર ઇસીતરેહ આપ દેખતે હોકે, ઇસ ફાર ફાની યાને દુન્યામેં જહાં અબ હમ એક મુસાફરાના તૌરૂપર અપની ઉમ્રર બસર કરતે હૈં. બાવુજુદકે યે દુન્યા જાએ ફના હૈ, ફીરભી એક ઝરાભર ગુરૂર કરનેસે ઇનસાન કૈસી ખરાબીકો પોહંચતા હૈ ? ઔર ઐસે ખુદપરસ્તું કી અંજામ હાલકી સૈકડું મીસાલે તુમ દેખતે આએ હો; ઇસકે સીવા હઝારૈં કીસ્સે કહાંન્યાંભી ઇસ મીસાલકી પડહ ચુકેહો, ઔર પડહતે ચલે હો, જીસમેં કૈસે કૈસે શેહનશાહ ! શાહઝોર, ખુદીકા દઅવા કરનેવાલે, ખુદાઇકા દમ ભરનેવાલે, કીસ તરેહસે ફનાફીલ્લા હોગએ ! કે જીસકા પતા તક ન રહા, ફકત હમારી ઇબરતકે લીએ મીસલ શેતાનકે ઉનકા નામ—બદનામ બાકી રેહ ગયા. યે કીસ્સા શાહેરૂમકાભી ઉસી મીસાલપર હૈ, જો પડહનેસે ઔર દેખનેસે મઅલુમ હોગા કે શાહને એક ઝરીસી ખુદીકી, ઔર કલામે ઇલાહીપરસે ખુદાવંદે કરીમકી કુદરતકો ભુલા દીયા, તો ફૈરન અપની ઝીલ્લતકા તમાશા નજરસે દેખા. મગર શાહકે દીલમેં ખુદીકે સાથ ઔર ખુદાભી થા, ઇસ સબબસે બઅદ અપની તબાહી ઔર સઝાકે તાયબ હોગયા, ઔર ઊમરતક ફીર ખુદીકા નામ ન લીયા, બલકે હમેંશા આજઝી–ઇનકસારીસે કામ લીયા; યહી મુજબ ઉસકી મગફીરતકા હુવા, ઔર અંજામ ઊસકા અવ્વલસે બેહતર હુવા. તુરફા તો યે હૈ કે ઉધર શાહેરૂમકો તબાહી ઔર ખરાબીમેં બારાબરસ ગુઝર ગએ, ઔર યહાં યાને ઇસકે લશકરમેં જહાંસે વો હરનકે પીછે ગાયબ હુવા થા વહાં, વહી ઘડી ઔર સાઅતથી. પસ યે કહાવત બાદશાહે રૂમકે હસબ હાલ હુઇ, યાને ખુદા “ એક પલમેં ચાહેસો કરે.” અલ્લાહ સબ મુસલમાનુંકો હીદાયત નસીબ કરે; ઔર ખુદી જયસી નાપાક બલાસે બચાવે.

આમીન.

કીસ્સએ હઝરત બીલાલ.

દીલસે સુનો દોસ્તો યે દાસતાં.
લીખતા હુએ યુ રાવીએ રંગી બયાં.
ઇરકા મોહબ્બતકી નીશાની હયે યે.
આશકે સાદીકકી કહાની હએ યે.
એક મુઅઝઝનથા નબીકા બીલાલ.
હીઝરસે ઉમે સહકે ઘટા જું હીલાલ.
દીને મોહમદમેં ગીરફતાર થા,
શેફતએ તુરરએ તકરારથા.
નશ્શએ સર ચશ્મએ દીદારથા,
નરગીસે બીમારકા બીમારથા,
ખસ્તા હુવા બઅદે વફાતે નબી,
આહ કભી કરતાથા રોતા કભી.
વહશતે દીલ લેગઇ આરામે જાં.
જાતી રહી તાકતો તાબો તવાં
હાથ લગા બઢને ગીરેબાનતક,
દીલસે લગી આગ જલી જાનતક.
દેખકર ઉસ દીલબરે રઅનાકી કબર,
આશકે ગમગીકોં ન આતાથા સબર,
કેહતાથા અફસોસ કીધર જાઉં મએં,
ઇસ્સે તો બેહતર હએ કે મરજાઉં મએં.
હએફ મદીનેમેં રહે યે બીલાલ.
આંખસે દેખે ન વો હુસ્નો જમાલ,
મર્ગસે બદતર હએ મેરી જીંદગી.
જીનેસે અબ મુજકો હએ શરમીંદગી.
લુત્ફ નહીં પાતાહું જીનેમેં અબ.
[illegible]એં નહીં રેહનેકા મદીનેમેં અબ.

શેફ્તએ કાકુલે શામ ફામકો,
ઝુલ્ફ જો યાદ આઈ ચલા શામકે.
છુટ ગયા દેસ જો મહબુબકા,
શામકા મુલ્ક આખોંમેં તારીકથા.
સુબ્હે વતન તીર'તર અઝ શામથી.
કાલી બલા શામ હુઈશામકી,
લોગ લગે પુછને તુમ કૌન હો,
આએ હો ઈસ દેસમેં કીસ કામકો.
કીસલીએ યહાં આએ હો કયા કામ હુએ.
રેહતે હો કીસ મુલ્કમે કયા નામ હુએ.
કીસકે લીએ રેહતે હો ઝારો નઝાર,
કીસકે લીએ રેહતે હો યુ બેકરાર.
કયું તુમ્હે ભાયા હુએ ફકીરી લીબાસ,
કીસકે લીએ રેહતે હો હરદમ ઉદાસ.
ઇસ દીલે શેદામેં હુએ કીસકા બીરોગ,
કૌન હુએ વો કીસપે લીયા હુએ યે જોગ.
ઓડે હુએ કાલાસા કમ્મલ હો કયું.
કાનસા હુએ આરીઆ બેકલ હો કયું.
સુનકે યે તકરીર દીયા યુ જવાબ,
આરીઝએ ઈશક હુએ ખાના ખરાબ.
કયા કહું ફીર તુમસે કે મયેં કૌનહું,
તાઝા હુએ દીલપર મેંરે દાગે જીનું.
કામ ન દેખો મેરા નાકામહું,
નામ ન પુછો મેરા ગુમનામહું.
ઝરરએ ખુરશીદે દરખ્શાં હું મએં,
મોરચએ રાહે સુલેમાં હું મએં.
દેસ હમારા કભી આબાદથા,
યે દીલે નાશાદ કભી શાદથા.
ફેકર તો મકબુલ હુએ દરબારકા,

ખાસા ચહીથા મેરે સરકારેકા.
બોહતા કમ્બલથા વો ખુદ બાદશાહ.
જીસકો નથી દૌલતે દુન્યાકી ચાહ.
કયેસા શહીનશાહથા આલી ખીસાલ,
જીતેથે હમ દેખકે ઉસકા જમાલ.
ઉસ્સે વહાં ખુલદકી બસ્તી બસી,
હમકો સતાતી હએ યહાં બેકસી.
કાફીલા સાલાર સફર કર ગયા,
કાફીલેકો ઝેરો ઝબર કર ગયા.
નામ ઝબાંપર મેરે આતા નહીં.
દીલમે મેરે શોક સમાતા નહીં.
કેહતા જો મસજીદમેં હએ કોઈ અઝા.
નામકે સુનતેહી નીકલતી હએ જાં.
આશકે માતમઝદાસે જબ પતા;
શામકે લોગોંકો અઝાંકા મીલા.
બોલે યે સબ જાનગએ હમ તુમેં,
કુછ ન કહો પેહછાન ગએ હમ તુમેં,
નામ હએ શાયદકે તુમ્હારા બીલાલ,
હીજરે પયમબરસે હો આશુફતા હાલ.
કયું નહીં કેહતે કે સીધારે રસુલ,
જીનકે સબબસે હો તુમ ઇતને મલુલ.
કયું નહીં કેહતે હો કે રશકે ચમન,
યાને મદીના હએ તુમ્હારા વતન.
કયું નહીં કેહતે હો કેં જીનેસે તુમ.
હો કે ખફા નીકલે મદીનેસે તુમ.
કહને લગા ખએર જો કુછ હું સો હું,
થોડી જગા દો તો યહાં પડ રહું.
બોલે વો સબ લોગ કે બીસ્મે નઝર,
આપકા આંખોમેં હમારી હએ ઘર.

રહીએ યહાં શાકસે આરામસે,
હમકા ખબર દીજીએ હર કામસે.
બોલા કે નાકામકા હુએ કામ ક્યા,
દીલ જો હો બીમાર તો આરામ ક્યા.
અલગરઝ ઈસતૌરસે વો ચાર બીન,
કરતાથા ફરયાદો કુગાં રાતદીન.
ખાનેકી પીનેકી નથી કુછ ખબર.
રોનેસે બસ કામથા આઠો પહેર.
હર શબે હીજરાંસે સીવા એક શબ
દીલપે ઝીયાદા હુવા રંજો તઅબ.
કેહતા અગર આહમે' હોતા અસર,
કુછભી તો ઉસ શાહકો હોતી ખબર।
ખાકપે બીસમીલસા તડપને લગી;
ઝોઅફસે નાગાહ જો ગશ આગયા.
આગસી ભડકી દીલે બેતાબમે',
દૌલતે દીદાર મીલી ખવાબમે',
હુસ્ને ખુદાદાદ દીખાયા ઉંસે,
ચાંદસા મુખડા નઝર આયા ઉસે,
માહ નથા મેહર શબ અફરોઝથા.
મેહર નથા નુરથા મઅબુદકા.
માહ કહા ઓર વો સુરત કહાં,
મેહર કહાં મેહરકી સુરત કહાં,
શામકો રોનક હુઈ ઉસ નુરસે;
હકકી તજલ્લીથી અયાં નુરસે,
હાથપે જો કાકુલે શબ ફામથી,
દીલકે ફસાનેકે લીએ દામથી,
લૌહે જબી નીમએ માહે તમામ,
માહ જીસે કરતા હો શુક્કર સલામ.
અબરૂએ બારીક જો ખમદારથી,

કત્લકો ઉશ્શાકકે તલવારથી.
નરગીસે મખમુર વોહ અએકશ જીસે,
દેખકે સુરમેકી તરફ દીલ પીસે.
સુરખી વો ડોરોંકી વો સુરફ્ક સીયાહ.
શોખી વો આંખોંકી વો નીચી નીગાહ.
આશકે ગમનાકકો તડપા ગઈ,
જીસકી ખુદાકોભી અદા ભાગઈ.
રફઅતે બીનીથી બહોત દીલપસંદ,
શમ્અકી લૌ હોતી હએ જએસી બુલંદ.
દેખકે ઉસ ગોહરે દંદાકી તાબ,
દુર અરકે શરમસે હએ ગરકે આબ.
બરગે ગુલે તાઝાસે લબ દેખકર,
લઅલે યમન પીતાથા ખુને જીગર.
સુએ સુહાસીન રૂએ તાબાંકે ગીર્દ.
શબથી મગર મેહરે દરખ્શાં કે ગર્દ.
કામતે મૌઝુંસેતાકયામત ખજીલ,
ફીતનએ આશુબે જહાં મુનફઈલ.
કેદ નથા સર તા બકદમ નુરથા.
શમઅસે સાયાભી ગુરેઝાં હુવા.
દેખકે ઉસ શમઅકો હો બેકરાર,
કરતા થા પરવાનએ જાં કો નીસાર.
પાંવપે રખકર સરે ઇજઝો નીયાઝ,
અર્ઝ લગા કરનેકે બંદા નવાઝ.
જબસે મદીનેસે સીધારે હુઝુર,
જીનેસે બેઝારહું મૈ નાસબુર.
આપ મુઝે ભુલગએ ઇસકદર.
બંદએ મીસકીકી નહી કુછ ખબર.
રહમસે ઇરશાદ હુવા અય બીલાલ,
હોશમેં આ તેરા કીધર હએ ખયાલ.

વસ્લ મેરી ગર તુજે મકસુદ થા,
મયેં તો તેરે પાસહી મૌજુદ થા.
મુજપે જફા તુને કયા કીસલીએ,
મેરા વતન છોડ દીયા કીસલીએ.
ખાકસે ઉઠ કસ્દ મદીનેકા કર,
ઉમરે દો રોઝા યે વહીં હો બસર.
ફીર તો જો ઉસ જાસે સવારી ચલી,
આશકે શૌદાકો હુઇ બેકલી.
ચૌંક પડા ખૈફસે ખ્વાબીદા બખત.
શાહકો પાયા ન ઝમુરરદકા તખ્ત.
તાઝા મઝા વસ્લકા યાદ આ ગયા,
હુજરએ તારીકમે ઘબરા ગયા.
ફીર વહી વહશીસે કયા યું ખીતાબ,
ફીર દીલે વહેશીસે કયા યું ખીતાબ.
યહાંભી જીનુંકા નહીં જાતા ખલલ,
ચલ દીલે દીવાના મદીનેકો ચલ.
જઝબએ દીલ ઉસકા હુવા રેહનુમા,
શામસે ઉઠઠા તો મદીનેમેં થા,
રોઝએ મહબુબકી થંડી હવા,
તનસે લગી ગુંચએ દીલ વાહ વા.
ઉન્સ જો થા ખાનએ દીલદારસે,
મીલતાથા રોકર દરો દીવારસે.
દીલસે કહા મુજકો હય હએ જાન ઝરૂર,
બીન્તે રસુલે અરબી કે હુઝુર.
બાપકી બુબાસ ઉસી ગુલમેં હએ,
જુઝવમેં જો હએ વહી વો કુલમે હૈ.
શતએ હરીમે નબવી હયે બુતુલ,
આઇનએ મુસ્તફવી હએ બુતુલ.
સય્યદે પાકકે દરપર ગયા,

ઝુમકે ચૌખટકો યે કહને લગા.
નુરેનબી લીજીએ મેરા સલામ,
દેવઢીપર હાઝીર હએ તુમ્હારા ગુલામ.
ઘરસે સદા આઈકે વો હૈ કહાં,
વોભી સીધારે સુએ બાગે જીનાં.
વોભી મદીનેસે ગ્રેબસ થી ઉદાસ,
વોભી રવાના હુઇ હઝરતકે પાસ.
જબ સુની ઉસ ગમઝદેને યે ખબર
બરસરે શોરીદાથા ઔર સગે દર.
નઅરા લગા કરને જો વો ખસતા તન,
ઘરસે નીકલ આએ હુસૈનો હસન.
દેખકે હુસનૈનકો રોને લગા,
રોકે લગા કેહને કે વા હસરતા.
પેશે પીદર ફાતમ્હ ઝહેરા ગઇ.
છોડકર ઇન બચ્ચોં કો તનહા ગઇ.
અપની યતીમીકીહુઈ ચારાગર,
ઉનકી યતીમીપે નકી કુછ નઝર.
શહરમેં શોહરત હુઇ આએ બીલાલ,
હીજરે પયમબરસે બહોત ખસ્તા હાલ.
પોહંચે મુલાકાતકો સબ ખાસો આમ,
ખલ્કકા ગીરદ ઉનકા હુવા ઇઝદેહામ.
કરતાથા ઇસરાર યે પીરો—જવા.
આજ સુના દીજીએ હમકો અઝાં,
કહેતાથા કીસ તરહા કહું મય અઝાં.
મેરી અંઝાકા નરહા કદરદાં.
કીસકો સુનાઉં કે પયમબર નહીં,
દીલ નહીં કાબુમેં કે દીલબર નહીં.
નામ જો આજાતા બતાતાથા મએં,
ઉનકી તરફ હાથ ઉઠાતા થા મએં.

કયા કરૂં અબ કીસકો બતાઉં ભલા,
કીસકી તરફ હાથ ઉઠાઉં ભલા
સુનકે યે હુસનેનુભી બોલે કે હાં,
હમભી હએ મુશતાક સુનાઓ અઝાં.
હુકમસે શાહઝાદોં કે મજબુરથા,
બામપે મસજીદકે વો ગમગી ચઢા.
જીસઘડી " અલ્લાહો અકબર " કહા,
કટતા થા લોગોંકા છુરીસે ગલા.
ફીર જો કહા " અશહદોઅનલાઇલાહ "
ગુમ હુવા અલ્લાહમેં માનીદ આહ.
હોતાથા ઉસ આશકે "યાસીન" સે.
"શીન" કા હર લફ્ઝ અદા "સીન" સે.
શોર હુવા આશકે યાસીન હએ,
સીનભી યે કાબીલે તહસીન હયે,
આયા ઝબાપર જો મોહમ્મદકા નામ,
બસ લીયા હાથોંસે કલેજેકો થામ.
કેહતે હએં કોઠેસે ગીરા બે ખબર.
કરગયા ગીરતેહી જહાંસે સફર.
ખાકમે તડપા જા વો અંદોહગીં,
અરશકો જુંબીશ હુઇ કાંપા ઝમીં.
ઇશકકા ગમ ચારે રગરેજાં હુવા.
ખાતએ મહેબુબકા મોહમાં હુવા.
જાન ગઇ જાનકે ભોયાંકે પાસ,
પોંહચા મરીઝ અપકી મસીહાકે પાસ.
ઝરરા હુવા મેહરે દરખ્શાંમેં ગુમ,
કતરા હુવા ચશમએ હએવામેં ગુમ.
પ્યાસેને દરયાસે મુલાકતકી,
ખુબ તલાફી હુઇ આફાતકી.
ચાહતે હએં જીસકો બુલાતે હએ યું,

શરબતે દીદાર પીલાતે હુએ યું.
હએફ કે હમ ફીરતે હુએ શામો સહર,
દીસકા કાંસા લીએ હમ દરબદર.
ઘરકે ન દીલદારકે દરકે હુએ,
હમ ન ઇધરકે ન ઉધરકે હુએ.
રહમતે આલમ મુજે બુલવાઇએ.
રહમ મેરે હાલપે ફરમાઇએ.
શરબતે દીદાર પીલા દીજીએ,
બહેરે ખુદા મેરી દવા કીજીએ.
દીંદમેં ખાતર મેરી નાશાદ હુએ,
જલ્દ ખબર લીજીએ ફરયાદ હુએ,
મુજકો નહી ચાહીએ બાગે ઇરમ,
સર હો મેરા ઓર વો ખાકે કદમ.
ખાકે દરત બરસરે મા તાજ બાદ,
હર શબે ઉમરત શબે મેઅરાજ બાદ.
કીસ્સા કીયા મંએને દુઆપર તમામ.
ભેજો પયગમ્બરપે દરૂદો સલામ.

તમામ શુદ.

હરકીસમકી કીતાબેં મીલનેકા પતા
પીરઝાદા ઝુહુરએહમદ ગુલામમોહંમદ
અનસારી–બુકસેલર
ઠે. તીન દરવાજા—અહમદઆબાદ.